

בפאריס: חברי הלהקה השוודית מרימים את יזהר כהן בחגיגת הניצחון

שיגעון הארוויזיון

ה קרה לפני שנה, כשצ'אסקא אכי לה אותה, איש לא העלה בדעתו כי כעבור שנה אחת בלבד יחזור המחזה על עצמו. אלא שעמך ישראל אוהב-חגיגות מושבע, וכשמשו טופח על האגו הפרטי הלאומי שלו, על אחת כמה וכמה. וכך, ברגע שבו נודע — שלא בדרך המקובלת (בגלל הלויין, שברח מהשידור כתוצאה מחוסר אירגון מוקדם של רשות השידור) — כי יזהר כהן עשה זאת, ואי-נרבי זכה במקום הראשון בארוויזיון, יזר, יצא העם אל הרחובות והחגיגה הא-מיתית החלה.

עוד קודם-לכן, בעת שידור התחרות, היו רחובותיה של תל-אביב הסואנים במי יחד במוצאי-שבתות, ריקים לחלוטין. מתיימט האנשים שפסעו ברחובות הילכו כשטרנויסטורים צמודים לאוזניהם. בעת שידור התוצאות חדלו בתי-הקפה לפעול, וכל אותם מקומות-עבודה הפועלים במור צאי-שבת, שבתו ממלאכתם.

כבמטה-יקסס החלו כל המכוניות לצפצף, אנשים פרצו בשימחה ספונטנית, לא ברור מגיין, אך הפטישים הנוראים שוב ניראו בשטח. שוטרי מישרת ישראל, שלא היו ערוכים לקראת הבאות, מצאו עצמם חסרי-אונים נוכח גל השימחה, שהתבטא בטיפוס על אוטובוס של דן, בקפיצות על גגות מכוניות עוברות ושבות, ובריקודים סוערים ברחובה של עיר.

אותה שעה, בפאריס הרחוקה, היה יזהר כהן שרוי, לדבריו, במצב של חוסר-הכרה. הוא לא ידע מה קורה איתו. אנשים חיבקוהו מכל עבר ודרשו אוטו-גראפים, צלמים הסתערו עליו, עשרות עיתונאים שאלו אותו שאלות בכליל שפות ויזהר, צוחק ומאושר, התחבק עם כולם ולא ידע ממה להתחיל. נורית הירש נראי תה המומה לחלוטין, היא החזיקה בפרס ובמדליית הארוויזיון, ואמרה לאהוד מנור שותפה בכתבת השיר: "היית מאמין?" נורית, שחזרה לפני חודשים אחדים

בתל-אביב: המונים משתכרים משימחה ברחוב דיזנגוף